

14 TO SMÅBØRNSFAMILIER MED FLERE SPROG EVA OG RIKKE

- E: Rikke, din mand kommer ikke fra Danmark?
- R: Nej, det gør han ikke. Han kommer fra Frankrig.
- E: Hm, og I har fået et barn sammen, ikke?
- R: Jo.
- E: Ja, og hvad for nogen sprog taler I sammen derhjemme?
- R: Jeg taler dansk til vores søn, Matisse, og min mand, han taler fransk (E: Ja) til Matisse. Og vi sammen taler dansk-fransk og nogle gange engelsk.
- E: Okay, hvornår taler I engelsk?
- R: Det er især, når vi ikke kender et ord, sådan en detalje i en sætning ... hvis vi har brug for at forklare noget, der er lidt mere teknisk fx (E: hm hm) eller lidt dybere, så er det ikke altid, vi kan ordet på dansk eller fransk.
- E: Nej. Men taler han fransk til dig, og du taler dansk til ham, eller ...?
- R: Ja.
- E: Okay. Og det gør I altid?
- R: Ja, meget tit, ja.
- E: Og det er også helt klart med Matisse og ...?
- R: Jamen, jeg ved det ikke endnu, fordi han er to år gammel, men han ser ud som om, at han kan følge med ... og han kan ... han taler mest dansk, synes jeg. Jeg hører mest danske ord komme ud af hans mund. (E: Ja) Men her forleden dag, da sagde han faktisk "Papa est la ..." og det er jo fransk.
- E: Altså: Far er dér. Eller hvad?
- R: Far er der, ja. Og "la" det er i det hele taget noget, han bruger sammen med sin far, og ikke med mig. Så der er jo en eller anden sprogbevidsthed.
- E: Ja, men sagde han det til dig?
- R: Nej, nej, han sagde det til sin far (E: okay), mens jeg var ved siden af.
- E: Så han er helt klar over, at han skal tale dansk til dig (R: Det virker sådan) og fransk til sin far.
- R: Det virker sådan. Hvad med dig?
- E: Jo, men det er lidt anderledes. Altså min kæreste kommer fra England. Og vi taler, ja, vi taler både dansk og engelsk derhjemme. Så vi blander sprogene rigtig meget. Desværre. Øhm, hvad hedder det ...
- R: Altså hvordan sådan ...? Så I nogle gange ... begge to på dansk? Og nogle gange begge to på engelsk?
- E: Ja, præcis og nogle gange, så ja, så midt i en sætning så begynder jeg at tale dansk, eller han begynder at tale dansk. Eller et eller andet. Jeg kan ikke rigtig finde et mønster. Men vi sidder heller ikke og analyserer os selv, når vi taler.
- R: Næ. Og I har børn?
- E: Ja, vi har to børn. De har været hjemme hos deres far. Han har gået hjemme med dem indtil september, så den ældste er 4 og den yngste er 2. De har faktisk kun snakket engelsk næsten, selv om jeg har talt dansk til dem, så har de svaret på engelsk. Men nu synes jeg, at vores ældste, Hayley, hun er blevet meget bevidst om at tale dansk til mig. Nummer to ... Hun har været meget meget imod at tale dansk. Selv når jeg har snakket dansk med hende, så har hun kun talt engelsk. Men nu hvor hun er kommet i institution, så begynder hun også at være sådan lidt mere glad for dansk.